

บทที่ 3

พฤติกรรมการซื้อการบริโภคไปไก่สดของ ผู้บริโภคและการแบ่งส่วนตลาดจำลอง

การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคและการซื้อไปไก่สดของผู้บริโภค สามารถทำให้ทราบถึงลักษณะตลาดของไปไก่สดในระดับผู้บริโภคทั้ง ลักษณะการบริโภค พฤติกรรมการซื้อ และทัศนคติที่มีต่อไปไก่สด โดยในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการบริโภคและการซื้อไปไก่สด ซึ่งได้ผลการศึกษาดังนี้

3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตัดสินใจซื้อไปไก่สด

ข้อมูลของผู้ตัดสินใจซื้อ เป็นข้อมูลที่มีบทบาทอย่างยิ่ง เพราะสามารถบอกลักษณะการบริโภค พฤติกรรมการซื้อไปไก่สด และเป็นข้อมูลพื้นฐานของการกำหนดชนิด ลักษณะและปริมาณ การซื้อ จึงถือเป็นข้อมูลที่สำคัญในการศึกษาทางด้านการตลาดของไปไก่สด ผลจากการศึกษาพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีเพศหญิงอยู่ กิดเป็นร้อยละ 66 (ตารางที่ 3.1) เนื่องจากผู้ที่ออกไปจับจ่ายซื้อของในตลาดส่วนมากมันจะเป็นเพศหญิง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุระหว่าง 21-30 ปี กิดเป็นร้อยละ 38 (ตารางที่ 3.2) ด้านระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มระดับอุดมศึกษา กิดเป็นร้อยละ 71 ซึ่งมีจำนวนเป็นจำนวนมาก ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่าการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อคุณลักษณะของไปไก่ในครั้งนี้ เป็นความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีระดับของการศึกษาสูงเป็นส่วนมาก (ตารางที่ 3.3) และกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในระดับ 5,001 – 10,000 บาทต่อเดือน กิดเป็นร้อยละ 29 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ตารางที่ 3.4) ซึ่งจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะเป็นกลุ่มคนทำงานรุ่นใหม่มีระดับการศึกษาสูงแต่ยังมีรายได้ที่ไม่สูงมาก

ตารางที่ 3.1 จำนวนและร้อยละของผู้บริโภคจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	101	33.67
หญิง	199	66.33
รวม	300	100.00

ที่มา: การสำรวจ

ตารางที่ 3.2 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20	68	22.67
21-30	114	38.00
31-40	46	15.33
41-50	41	13.67
51 ปีขึ้นไป	31	10.33
รวม	300	100.00

ที่มา: การสำรวจ

ตารางที่ 3.3 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถม	5	1.67
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	4.33
มัธยมศึกษาตอนปลาย	23	7.67
ปวช.	19	6.33
ปวส.	27	9.00
อุดมศึกษา	213	71.00
รวม	300	100.00

ที่มา: การสำรวจ

ตารางที่ 3.4 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับรายได้

ระดับรายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน	73	24.33
5,001-10,000 บาท ต่อเดือน	88	29.33
10,001-15,000 บาท ต่อเดือน	34	11.33
15,001-20,000 บาท ต่อเดือน	35	11.67
มากกว่า 20,000 บาท ต่อเดือน	70	23.33
รวม	300	100.00

ที่มา: การสำรวจ

3.2 พฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่สุดของผู้บริโภค

พฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทยนั้นยังถือว่ามีการบริโภคไข่สูงมากนักเป็นเพราะว่า ยังขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณค่าทางโภชนาการ เรื่องโภcrateเตอรอล และการบริโภคไข่ปูรุ่ง สุกแล้วปลด殻 และด้วยการรณรงค์ให้ความรู้ของภาครัฐบาลจึงทำให้แนวโน้มการบริโภคไข่ไก่เริ่ม สูงขึ้น (สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร, 2549)

ตารางที่ 3.5 และ 3.6 แสดงพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า ผู้บริโภคส่วนมากนิยมบริโภคไข่ไก่ 3-4 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 42 (ตารางที่ 3.5) และนิยมบริโภคไข่ไก่ในเวลาเช้าของวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48 (ตารางที่ 3.6) และรองลงมา เป็นช่วงเวลาเย็นของวัน ที่นี้เป็นเพราะอาหารมื้อเช้าถือเป็นอาหารมื้อสำคัญที่สุดผู้บริโภคต้องการ สารอาหารที่มีประโยชน์เพื่อสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันอีกทั้งในเวลาเช้ายังเป็น ช่วงเวลาที่เร่งรีบดังนั้นการประกอบอาหารจึงจำเป็นต้องเป็นเมนูง่ายๆ ไข่ไก่ที่มีสารอาหารสูงและ สามารถนำมาประกอบเมนูง่ายๆ ได้หลายเมนู เช่น ไข่ทอด ไข่ต้ม และไข่ลวก เป็นต้น จึงเป็นที่นิยม ในการบริโภคไข่ไก่ในช่วงเวลาเช้า และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนที่อาศัยในเขตเมืองที่ ทำงานนอกบ้านตั้งแต่เช้าถึงเย็น ซึ่งในช่วงเวลากลางวันมักจะรับประทานอาหารนอกบ้าน หรือไม่ ค่อยได้กลับบ้านทำให้ไม่นิยมนำไข่ไก่สุดมาปูรุ่งอาหารบริโภคในช่วงเวลากลางวันและกลับมาใช้ ไข่ไก่สุดปูรุ่งอาหารอีกครั้งในช่วงเวลาเย็นซึ่งกลับมาจากการทำงานแล้ว

ตารางที่ 3.5 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการบริโภคไข่ไก่ในหนึ่งสัปดาห์

การบริโภคไข่ไก่สัด ในหนึ่งสัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
บริโภค ไข่ไก่ 1-2 วัน	101	33.67
บริโภค ไข่ไก่ 3-4 วัน	127	42.33
บริโภค ไข่ไก่ 5-6 วัน	53	17.67
บริโภคไข่ไก่ ทุกวัน	19	6.33
รวม	300	100.00

ที่มา: การสำรวจ

ตารางที่ 3.6 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเวลาที่นิยมในการบริโภคไข่ไก่

ความนิยมในการบริโภค	จำนวน	ร้อยละ
นิยมบริโภคตอนเช้า	144	48.00
นิยมบริโภคตอนกลางวัน	39	13.00
นิยมบริโภคตอนเย็น	117	39.00
รวม	300	100.00

ที่มา: การสำรวจ

3.3 พฤติกรรมการซื้อไข่ไก่สุดของผู้บริโภค

ไข่ไก่เป็นสินค้าเกษตรซึ่งมีอายุในการเก็บรักษาได้ไม่นานนักหากต้องการรักษาคุณภาพของไข่ไก่เอาไว้ ควรซื้อไข่ไก่ในปริมาณที่ไม่มากนักในการซื้อแต่ละครั้งและมีความถี่ในการซื้อบ่อยครั้งจะทำให้บริโภคไข่ไก่ได้ทัน โดยที่ไข่ไก่สดยังไม่เสียคุณภาพทางโภชนาการไป แต่หากว่า เป็นผู้บริโภคที่มีสมาชิกในครัวเรือนมากๆ และรับประทานไข่ไก่สดเป็นจำนวนมากแล้ว การซื้อไข่ไก่สุดในปริมาณมากๆ เช่น ซื้อยกแพง 30 ฟอง จะทำให้ได้ไข่ไก่ในราคาน้ำหนึ่งน้ำเดียว การซื้อไข่ไก่สุดในปริมาณน้อยและทำให้ไม่ต้องออกมานำมาซื้อไข่ไก่บ่อยๆ

การสำรวจความถี่ในการซื้อไข่ไก่สุดของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง พบร่วมกันว่า โดยส่วนใหญ่ ผู้บริโภคซื้อไข่ไก่สุดประมาณอาทิตย์ละครั้ง กิตเป็นร้อยละ 53 ของผู้บริโภคทั้งหมดรองลงมาได้แก่ ซื้อ 2-3 ครั้งต่อเดือน 2-3 ครั้งต่ออาทิตย์ เดือนละครั้ง และซื้อทุกวัน กิตเป็นร้อยละ 17 15 12 และ 1

ตามลำดับ (ตารางที่ 3.7) โดยเหตุผลที่ผู้บริโภคซื้อไปไก่สดประมาณอาทิตย์ละครั้งส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพื่อไม่ให้ไข่ที่ซื้อมาเก่าจนเกินไป โดยจะซื้อในประมาณที่พอเหมาะสม และซื้อใหม่ในอาทิตย์ต่อไป

ตารางที่ 3.7 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามตามความถี่ในการซื้อไก่สด

ความถี่ในการซื้อไก่สด	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	4	1.33
2-3 ครั้งต่ออาทิตย์	46	15.33
อาทิตย์ละครั้ง	161	53.67
2-3 ครั้งต่อเดือน	52	17.33
เดือนละครั้ง	37	12.33
รวม	300	100.00

ที่มา: การสำรวจ

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริโภคถึงตัวอย่างที่มีต่อราคา และ สินค้าไก่สดที่ผู้บริโภคซื้อในท้องตลาดปัจจุบันปรากฏว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความคิดว่าราคาไก่สดในท้องตลาดปัจจุบันนั้น เป็นราคาที่กำลังพอเหมาะสม โดยคิดเป็นร้อยละ 48 และคิดว่า ราคาไก่สดที่ขายอยู่ในท้องตลาดปัจจุบัน แพง รองลงมาเป็นอันดับที่สอง คิดเป็นร้อยละ 40 (ตารางที่ 3.8) ในส่วนความคิดเห็นต่อสภาพโดยรวมของสินค้าไก่สดที่ซื้อนั้น ผู้บริโภคส่วนใหญ่คิดว่า สินค้าไก่สดที่ซื้อใน ปัจจุบัน อยู่ในเกณฑ์ที่ดี คิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมาเป็น เกณฑ์ปานกลาง ดีมาก และ แย่ คิดเป็นสัดส่วน 44.2 และ 1 ตามลำดับ (ตารางที่ 3.9) จะเห็นได้ว่า ผู้บริโภคที่คิดว่าสินค้าไก่สดในท้องตลาดอยู่ในเกณฑ์ปานกลางนั้นยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก และผู้ที่คิดว่าสินค้าไก่สดอยู่ในเกณฑ์ดีมากยังมีน้อยดังนั้นยังมีช่องว่างให้ผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายในการพัฒนาเพิ่มคุณภาพสินค้าไก่สด ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบตัวไก่ บรรจุภัณฑ์ ช่องทางการจัดจำหน่าย และกระบวนการผลิตให้ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้นอันจะสามารถเพิ่มรายได้ให้กับธุรกิจได้

ตารางที่ 3.8 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นต่อราคาไข่ไก่ที่ซื้อ

ความคิดเห็นต่อราคาไข่ไก่ที่ซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ถูกมาก	0	0.00
ถูก	13	4.33
กำลังพอดี	144	48.00
แพง	122	40.67
แพงมาก	13	4.33
อื่นๆ	8	2.67
รวม	300	100.00

ที่มา: การสำรวจ

ตารางที่ 3.9 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นต่อสินค้าไข่ไก่สดที่ซื้อ

ความคิดเห็นต่อสินค้าไข่ไก่สดที่ซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	6	2.00
ดี	160	53.33
ปานกลาง	132	44.00
แย่	2	0.67
แย่มาก	0	0.00
รวม	300	100.00

ที่มา: การสำรวจ

สถานที่จัดจำหน่ายไข่ไก่ในปัจจุบันนี้ในการศึกษารั้งนี้สามารถจำแนกออกได้เป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มสถานที่ขายแบบดั้งเดิม ได้แก่ ตลาดสด ร้านค้าปลีก (โช่วห่วย) และร้านขายไข่สด ซึ่ง มีรูปแบบการขายแบบดั้งเดิมเอาไว้ เช่น สามารถเลือกไข่ไก่สดได้เองบรรจุลงในถุงพลาสติกใส ไม่มีข้อมูลแสดงวันหมดอายุหรือข้อมูลความสดใหม่แจ้งให้ผู้บริโภคทราบ ผู้ซื้อต้องมีความชำนาญในการเลือกไข่ไก่ แต่ไข่ไก่จะมีราคาถูก ส่วนสถานที่จำหน่ายไข่ไก่เก็บกลุ่มนี้คือ กลุ่มสถานที่ขายแบบสมัยใหม่ ได้แก่ ร้านสะดวกซื้อ ซุปเปอร์มาร์เก็ต และซุปเปอร์สโตร์ สถานที่จัดจำหน่ายไข่ไก่แบบนี้จะจัดจำหน่ายไข่ไก่ในรูปแบบใหม่ บรรจุไข่ไก่ในกล่องทึบห่อ กันกระแทก หรือบรรจุใส่

ลุงพลาสติก ไว้พร้อมแล้วผู้บริโภคไม่สามารถเลือกไปไก่เป็นฟองได้ มีการระบุวันหมดอายุหรือข้อมูลความสดใหม่ของไข่ไก่และมีการระบุข้อมูลทางโภชนาการ ไว้เรียบร้อย ผู้ซื้อจะมีความสะดวกมากกว่าในการตัดสินใจซื้อ และไม่ต้องใช้ประสบการณ์ในการเลือกซื้อมากนัก แต่ไข่ไก่จะมีราคาแพงกว่า

ตารางที่ 3.10 แสดงสถานที่ที่ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างนิยมในการซื้อไข่ไก่สุดโดยจากการสำรวจปรากฏว่า ตลาดสด เป็นสถานที่ที่ผู้บริโภคให้ความนิยมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมา เป็นร้านค้าปลีก (โชว์ห่วย) และร้านขายไข่สด ตามลำดับ (ตารางที่ 3.10) จะเห็นได้ว่าสถานที่สาม อันดับแรก เป็นสถานที่จัดจำหน่ายสินค้าแบบดั้งเดิมเมื่อเปรียบเทียบกับ ร้านสะดวกซื้อ ชูปเปอร์มาร์เก็ต และ ชูปเปอร์สโตร์ ซึ่งเป็นสถานที่ขายสินค้าในสมัยใหม่ และคงถึงวิธีชีวิตของประชาชนที่ยังคงนิยมมาซื้อของสดในสถานที่แบบดั้งเดิม โดยเหตุผลส่วนใหญ่ของผู้บริโภคที่เลือกซื้อไข่ไก่สุดในสถานที่แบบดั้งเดิมให้เหตุผลว่า สะดวกใกล้บ้าน สามารถซื้อสินค้าของสดชนิดอื่นได้ในคราวเดียวกัน และราคาถูก ส่วนเหตุผลของผู้ที่ซื้อไข่ไก่สุดในสถานที่แบบสมัยใหม่นั้นให้เหตุผลว่า สินค้ามีความเป็นมาตรฐาน สะอาด ปลอดภัย มีเครื่องหมายรับรอง และมีการบริการที่ดี

ตารางที่ 3.10 จำนวนและร้อยละผู้ซื้อตามแบบสอบถามตามจำแนกตามสถานที่ที่นิยมในการซื้อไข่ไก่

สถานที่นิยมซื้อไข่ไก่	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดสด	196	44.44
ร้านค้าปลีก	63	14.29
ร้านขายไข่สด	51	11.56
ชูปเปอร์สโตร์	45	10.20
ชูปเปอร์มาร์เก็ต	39	8.84
ร้านสะดวกซื้อ	38	8.62
ฟาร์มไข่ไก่	9	2.04
รวม	441	100.00

ที่มา : การสำรวจ

มาตรฐานไข่ไก่ในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 7 มาตรฐาน โดยจะเรียงลำดับเป็นเบอร์ตัวเลข โดย ไข่ไก่เบอร์ 0 จะเป็นไข่ไก่ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดมีน้ำหนักมากกว่า 75 กรัม/ฟอง และเป็นที่ต้องการของห้องตลาดมาก เพราะราคาต่อฟองแพงกว่า ไข่ไก่เบอร์ 1 ที่มีน้ำหนักระหว่าง 66-75/ฟอง ไม่มาก การขายไข่ในห้องตลาดทั่วไปส่วนมากจะเป็นการคัดเบอร์ และแยกประเภทของไข่ไก่ไว้ชัดเจนให้

ผู้บริโภคเลือกซื้อได้ตามความต้องการของตนเอง แต่ก็จะมีໄข์ไก่แบบคละเบอร์วางแผนขายอยู่บ้างแต่ไม่ค่อยจะได้รับความนิยมมากนัก

มาตรฐานໄข์ไก่ที่ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจมากที่สุดคือมาตรฐานໄข์ไก่ เบอร์ 0 กิดเป็นร้อยละ 40 อันดับสองคือมาตรฐานໄข์ไก่ เบอร์ 1 กิดเป็นร้อยละ 30 (ตารางที่ 3.11) เมื่อรวมทั้งสองมาตรฐานแล้วมีความพึงพอใจเกินครึ่งของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแสดงถึงความนิยมอย่างมากในตัวสินค้า โดยผู้บริโภคที่เลือกໄข์ไก่ทั้งสองมาตรฐานนี้ให้เหตุผลว่า ໄข์ไก่มีขนาดใหญ่ น้ำหนารับประทาน และคุ้มค่ากว่าการซื้อໄข์ไก่เบอร์ที่เล็กกว่า ส่วนผู้บริโภคที่ไม่ได้พิจารณาในส่วนของมาตรฐานของໄข์ไก่ให้เหตุผลว่า พิจารณาในเรื่องของราคายากกว่าโดยไม่ได้คำนึงถึงมาตรฐานเบอร์ของໄข์ไก่เลย และ บางคนซื้อໄข์ไก่แบบเบอร์ จึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้

ขนาดของบรรจุภัณฑ์ที่วางแผนขายอยู่ในห้องคลังมีมากหลายรายการตามความต้องการของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับว่าผู้บริโภคแต่ละคนมีอุปนิสัยในการบริโภคและการเลือกซื้อย่างไร เช่น หากเป็นผู้บริโภคที่บริโภคໄข์ไก่ไม่มากนักและอยู่ใกล้สถานที่จำหน่าย ก็จะซื้อໄข์ไก่ในขนาดบรรจุน้อย เช่น 10 ฟอง เป็นต้น เมื่อบริโภคหมดก็จะกลับมาซื้อใหม่เป็น เพราะว่า หากบริโภคໄข์ไก่ไม่มากแต่ซื้อໄข์ไก่ในขนาดบรรจุมาก อาจทำให้บริโภคໄข์ไก่ไม่ทันเกิดการเน่าเสียทำให้ต้องทิ้งໄข์ไก่ที่เหลือไป ดังนั้นขนาดบรรจุที่ผู้บริโภคเลือกซื้อสามารถจะแสดงถึง ลักษณะการบริโภคໄข์ไก่สัดของผู้บริโภคได้ถูกทางหนึ่ง

ขนาดบรรจุภัณฑ์ที่นิยมของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างคือขนาดบรรจุภัณฑ์ขนาดบรรจุ 12 ฟอง กิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาเป็นขนาดบรรจุภัณฑ์ขนาดบรรจุ 10 ฟอง กิดเป็นร้อยละ 34 (ตารางที่ 3.12) ซึ่งขนาดบรรจุภัณฑ์ทั้งสองชนิดนี้มีปริมาณໄข์ต่างกัน ไม่มาก ผู้บริโภคที่เลือกขนาดบรรจุภัณฑ์ทั้งสองชนิดนี้ให้เหตุผลว่า เป็นบรรจุภัณฑ์ที่กำลังพอเหมาะสมในการซื้อໄข์ไก่เก็บไว้บริโภค เพราะปริมาณໄข์ไก่ไม่มาก ไม่น้อยจนเกินไป สามารถเก็บไว้บริโภคจนหมดและซื้อໄข์ไก่ใหม่ได้โดยที่ໄข์ที่เก็บไว้ไม่เก่าจนเกินไป ส่วนผู้ที่เลือกขนาดบรรจุภัณฑ์ที่มีขนาดบรรจุมาก เช่น ขนาดบรรจุ 24 ฟอง และ 30 ฟอง ให้เหตุผลว่า ในครัวเรือนมีการบริโภคໄข์ไก่เป็นปริมาณมาก และทำให้ไม่ต้องซื้อໄข์ไก่น้อยครั้ง

ตารางที่ 3.11 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมาตรฐานไข่ไก่ที่นิยม

มาตรฐานไข่ไก่ที่นิยม	จำนวน	ร้อยละ
เบอร์ 0	144	40.79
เบอร์ 1	107	30.31
เบอร์ 2	61	17.28
เบอร์ 3	25	7.08
เบอร์ 4	5	1.42
เบอร์ 5	1	0.28
เบอร์ 6	0	0.00
ไม่ได้พิจารณา	10	2.83
รวม	353	100.00

ที่มา : การสำรวจ

ตารางที่ 3.12 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามขนาดบรรจุภัณฑ์ที่นิยม

ขนาดบรรจุภัณฑ์ที่นิยม	จำนวน	ร้อยละ
10 ฟอง	102	34.00
12 ฟอง	128	42.67
24 ฟอง	37	12.33
30 ฟอง	33	11.00
รวม	300	100.00

ที่มา : การสำรวจ

สำหรับการสังเกตความสดใหม่ของไข่ไก่ของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างนี้ผลการสำรวจปรากฏว่ามีความแตกต่างกันไม่มากระหว่างผู้ที่สังเกตความสดใหม่โดยดูจากวันหมดอายุ และผู้ที่สังเกตจากลักษณะสีของเปลือกไข่ โดยการสังเกตจากการดูวันหมดอายุ คิดเป็นร้อยละ 58 ส่วนการสังเกตจากลักษณะสีของเปลือกไข่ คิดเป็นร้อยละ 41(ตารางที่ 3.13) การระบุข้อมูลความสดใหม่ของไข่ไก่โดยระบุวันหมดอายุ หรือวันที่ผลิตลงบนบรรจุภัณฑ์ที่บรรจุน้ำทำให้ง่ายต่อการสังเกตความสดใหม่ของผู้บริโภค และทำให้ผู้บริโภค มีความมั่นใจในสินค้าที่ตนเองซื้อ แต่ด้วยการขายไข่ไก่แบบดั้งเดิมที่ขายในห้องตลาดส่วนมากจะไม่มีการระบุวันหมดอายุ หรือวันที่ผลิตให้ผู้บริโภค

ทราบ ทำให้ผู้บริโภคส่วนมากที่ยังคงซื้อไปไก่แบบดั้งเดิมใช้วิธีการสังเกตจากลักษณะสีของเปลือกไก่ไก่อยู่ทำให้สัดส่วนของผู้บริโภคที่สังเกตความสดใหม่ของไก่ลด โดยการดูวันหมดอายุ และโดยการสังเกตคุณลักษณะสีของเปลือกไก่มีความแตกต่างกันไม่น่าจะ

ตารางที่ 3.13 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามลักษณะการสังเกตความสดใหม่ของไก่

การสังเกตความสดใหม่	จำนวน	ร้อยละ
ดูจากวันหมดอายุ	174	58.00
ดูจากสีของไก่	123	41.00
อื่นๆ	3	1.00
รวม	300	100.00

ที่มา : การสำรวจ

จากการสำรวจ โฆษณาสินค้าไก่สดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค พบว่า การโฆษณาทางโทรทัศน์มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาเป็นการโฆษณาโดยพนักงานขาย คิดเป็นร้อยละ 27 (ตารางที่ 3.14) ซึ่งสอดคล้องกับ สังคมไทยที่เกือบทุกครัวเรือนจะมีเครื่องรับ โทรทัศน์จึงทำให้โทรทัศน์เป็นสื่อการโฆษณาที่เข้าถึง ประชาชนได้ง่ายและกว้างขวางทุกกลุ่มผู้บริโภค และจากการที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมซื้อไก่สด ที่ตลาดสด ที่มีพ่อค้าแม่ค้าคอยเรียกลูกค้าให้ค่อยซื้อสินค้าของตนเองทำให้สื่อการขายทั้งสองชนิดนี้ มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคไก่มากที่สุด ด้านการส่งเสริมการขายที่ผู้บริโภคกลุ่ม ตัวอย่างชื่นชอบมากที่สุดคือ การลดราคาไก่ คิดเป็นร้อยละ 64 รองลงมาเป็น การเพิ่มปริมาณไก่ คิดเป็นร้อยละ 27 (ตารางที่ 3.15) เนื่องจากไก่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภคที่เป็นที่นิยมของคน ไทย และเป็นสินค้าเกษตรที่มีการแข่งขันแบบสมบูรณ์ ดังนั้นหากหน่วยธุรกิจใดทำการส่งเสริมการ ขายสินค้าเพื่อเพิ่มยอดขาย โดยการลดราคาสินค้า หรือเพิ่มปริมาณไก่จะทำให้สินค้าของตนเป็นที่ น่าดึงดูดจากคู่แข่งขัน และทำให้ได้รับความสนใจจากผู้บริโภคเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ตารางที่ 3.14 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการโฆษณาที่มีผลต่อการตัดสินใจ

การโฆษณาที่มีผลต่อการตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
โทรศัพท์	158	52.67
ป้ายโฆษณา	51	17.00
พนักงานขาย	82	27.33
ใบปลิว	9	3.00
รวม	300	100.00

ที่มา : การสำรวจ

ตารางที่ 3.15 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการส่งเสริมการขายที่ชื่นชอบ

การส่งเสริมการขายที่ชื่นชอบในการซื้อไปได้	จำนวน	ร้อยละ
การลดราคา	194	64.67
การเพิ่มปริมาณไปได้	83	27.67
การจับตลาดชิงโฉค	6	2.00
การแจกของแถม	17	5.67
รวม	300	100.00

ที่มา : การสำรวจ

3.4 ส่วนตลาดและการแบ่งส่วนตลาดไปไก่สด

การวิเคราะห์การแบ่งส่วนตลาด ในการศึกษารั้งนี้จะทำการแบ่งส่วนตลาด โดยใช้ข้อมูล พื้นฐานทางด้านประชากรศาสตร์ในการแบ่งกลุ่มผู้บริโภค ซึ่งใช้วิธีการทางสถิติ ด้วยเทคนิค Cluster Analysis ซึ่งผลจากการวิเคราะห์การแบ่งกลุ่ม สามารถแบ่งกลุ่มผู้บริโภคออกเป็นกลุ่มที่ เหมาะสมได้จำนวน 2 กลุ่ม หรือ 2 ส่วนตลาดจำลอง ซึ่งส่วนที่ 1 ประกอบด้วยจำนวนผู้บริโภค ตัวอย่าง 172 ตัวอย่าง และส่วนตลาดที่ 2 ประกอบด้วยจำนวนผู้บริโภคตัวอย่าง 128 ตัวอย่าง

จากการแบ่งผู้บริโภคออกเป็นกลุ่มทำให้ได้ตลาดที่ผู้บริโภคที่มีลักษณะพื้นฐานทางด้านประชากรศาสตร์แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม ต่อมาจึงนำมารวิเคราะห์ว่าผู้บริโภคแต่ละกลุ่มนั้นมีความแตกต่างกันทางด้านปัจจัยประชากรศาสตร์ทางด้านใดบ้าง หรือเป็นการวิเคราะห์ว่าผู้บริโภคแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างไร เพื่อชี้วัดหรือจำแนกตลาดจำลองแต่ละส่วนให้มีความชัดเจนแต่มีอ ทำการวิเคราะห์หรือแยกกลุ่มผู้บริโภคตามปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และสถานที่ที่นิยมในการซื้อไปไก่สด พนวจ มีเพียงปัจจัยด้าน อายุ และ

ระดับรายได้เท่านั้นที่มีความแตกต่างกัน ที่จะนำมาแบ่งออกเป็นกลุ่มได้ ดังแสดงในตารางที่ 3.16 และตารางที่ 3.17

จากการพิจารณาถึงจำนวนผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มต่อระดับอายุ และรายได้ สามารถจำแนกหรือชี้ชัดกลุ่มผู้บริโภคได้พอสมควร นั่นคือ ในส่วนตลาดที่ 1 พบร.ว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ ไม่เกิน 20 ปี และ 21-30 ปี กิตเป็นร้อยละ 38 และ 56 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้งสองกลุ่มอายุนี้แล้ว กิตเป็นร้อยละ 94 ซึ่งมากกว่าร้อยละ 50 ในตลาดจำลองส่วนแรก ส่วนในตลาดจำลองส่วนที่ 2 พบร.ว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ ในระดับ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 50 ปี ขึ้นไป กิตเป็นร้อยละ 29 31 และ 24 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้งสามกลุ่มอายุนี้ กิตเป็นร้อยละ 85 ซึ่งมากกว่าร้อยละ 50 ในตลาดจำลองส่วนที่สอง ดังนั้นจึงสามารถจำแนกได้ว่า ในตลาดจำลองกลุ่มแรกนั้น เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุยังน้อยอยู่ในช่วงอายุ ไม่เกิน 30 ปี ส่วนในตลาดจำลองกลุ่มที่สองนั้น เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุสูงอยู่ในช่วงอายุ 30 ปีขึ้นไป ได้ด้านของรายได้ พบร.ว่า ในตลาดจำลองกลุ่มนี้ มีผู้ที่มีรายได้ในระดับ ต่ำกว่า 5,000 และ 5,001-10,000 อยู่ร่วมกัน กิตเป็นร้อยละ 85 ซึ่งมากกว่าร้อยละ 50 ในตลาดจำลองแรก ส่วนในตลาดจำลองส่วนที่สองนั้น พบร.ผู้ที่มีระดับรายได้ในระดับ 10,001-15,000 15,001-20,000 และ มากกว่า 20,000 อยู่ร่วมกัน กิตเป็นร้อยละ 89 ซึ่งมากกว่าร้อยละ 50 ในตลาดจำลองส่วนที่ 2 ดังนั้นจึงสามารถจำแนกได้ว่า ในตลาดจำลองกลุ่มแรกนั้น เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีระดับรายได้ต่ำ ไม่เกิน 10,000 บาท และ ในตลาดจำลองกลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีระดับรายได้สูงกว่า 10,001 บาท

ดังนั้นในการศึกษารั้งนี้จะกำหนดให้ส่วนตลาดจำลองที่ 1 หมายถึงกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุ น้อยและมีระดับรายได้ไม่สูง และส่วนตลาดที่ 2 หมายถึงกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุมากและมีระดับรายได้สูง เมื่อได้ทำการแบ่งส่วนตลาดจำลองออกเป็นสองส่วนแล้ว จะนำไปวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของไปรษณีย์ไทย ของผู้บริโภคในแต่ละกลุ่มต่อไป

**ตารางที่ 3.16 จำนวนและร้อยละของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยด้านระดับอายุและ
การเป็นสมาชิกใจแต่ละส่วนตลาดจำลอง**

อายุ	กลุ่มที่1		กลุ่มที่2		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20	66	38.37	2	1.56	68	22.67
21-30	97	56.40	17	13.28	114	38.00
31-40	8	4.65	38	29.69	46	15.33
41-50	1	0.58	40	31.25	41	13.67
51 ปีขึ้นไป	0	0.00	31	24.22	31	10.33
รวม	172	100.00	128	100.00	300	100.00

ที่มา : จากการคำนวณ

**ตารางที่ 3.17 จำนวนและร้อยละของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยด้านระดับรายได้และ
การเป็นสมาชิกใจแต่ละส่วนตลาดจำลอง**

เงินเดือน	กลุ่มที่1		กลุ่มที่2		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000	68	39.53	5	3.91	73	24.33
5,001-10,000	79	45.93	9	7.03	88	29.33
10,001-15,000	19	11.05	15	11.72	34	11.33
15,001-20,000	4	2.33	31	24.22	35	11.67
มากกว่า 20,000	2	1.16	68	53.13	70	23.33
รวม	172	100.00	128	100.00	300	100.00

ที่มา : จากการคำนวณ